

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์ วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ, 2545, บทนำ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 มาตรา 22 ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด และมาตรา 24 ระบุไว้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้จัดเนื้อหาและกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550, หน้า 112-113) ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานที่ 3 ระบุว่า แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ สังคม แหล่งความรู้การสร้างวิธีการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ให้เข้มแข็งนั้น การเรียน ความรู้ นวัตกรรม สื่อ และเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาสู่สังคมแห่งความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550, หน้า 119)

การสอนภาษาไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิม กล่าวคือไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตและปัญหาของสังคม เน้นการสอนภาษาไทยในฐานะเครื่องมือของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง นอกจากนั้นยังต้องสอนภาษาเพื่อพัฒนาความคิด ผู้เรียนที่มีความคิดจะต้องมีประสบการณ์พอที่จะสร้างความคิดได้ลึกซึ้งและคิดได้อย่างชาญฉลาด รอบคอบ ขณะเดียวกันการสอนภาษาไทยจะต้องเน้นการรักภาษาไทยในฐานะเป็นวัฒนธรรม และถ่ายทอดวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์และสั่งสมมายาวนาน และอ่านวรรณกรรมต่างๆ เพื่อศึกษาเรื่องราวของ

ชีวิตที่จะทำให้โลกทัศน์ของผู้อ่านกว้างขวางขึ้น เข้าใจในสภาพสังคมและวัฒนธรรมทั้งในอดีต ปัจจุบัน และสังคมในอนาคตรวมถึงการศึกษาภูมิปัญญาทางภาษาในท้องถิ่นต่างๆ (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 2)

อย่างไรก็ตามการอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ และมีความจำเป็นในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารจึงมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้น เช่น สังคมข่าวสาร เนื้อหาสาระทางวิชาการ รวมทั้งข้อมูลต่างๆ ในชีวิตประจำวันจะต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่ง ในการแสวงหาความรู้ ดังนั้น ผู้มีทักษะในการอ่านหรือมีความสามารถในการอ่าน คือมีความสามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว อ่านได้ถูกต้อง และอ่านได้หลายภาษา จึงมีโอกาสประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ ในด้านสังคม ด้านการศึกษาหาความรู้ตลอดจนด้านข่าวสารข้อมูลได้กว้าง และทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในด้านการอ่าน (พรทิพย์ ชาตะรัตน์, 2546, หน้า 59)

รายงานพิเศษจากหนังสือพิมพ์มติชนรายสัปดาห์ วันที่ 3-9 เมษายน 2552 ปีที่ 9 ฉบับ 1494 กล่าวว่า นวัตกรรมมีโรงเรียนกว่า 14,000 แห่ง คุณภาพการศึกษาต่ำกว่ามาตรฐานโลก โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบแบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานหรือโอเน็ต ปีการศึกษา 2551 ใน 3 วิชาหลักชี้ให้เห็นถึงปัญหาคุณภาพการศึกษาไทย เพราะคะแนนเฉลี่ย ที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานทุกวิชา โดยวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ย 30.93 วิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 32.49 และวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 34.62 ส่วนคะแนนสอบแบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นสูง หรือเอเน็ต วิชาคณิตศาสตร์คะแนนเฉลี่ย 2.96 วิชาภาษาอังกฤษคะแนนเฉลี่ย 32.52 วิชาวิทยาศาสตร์คะแนนเฉลี่ย 33.94 และวิชาภาษาไทยคะแนนเฉลี่ย 50.26 (สมาคมรองผู้อำนวยการสถานศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย, 2553, หน้า 3-4)

จากรายงานผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนของจังหวัดสุพรรณบุรีพบว่า ผลการสอบในวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปี 2551 มีค่าเฉลี่ย 40.19 และปี 2552 ค่าเฉลี่ย 35.33 ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยในปี 2552 ลดลงและค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยกลางในระดับประเทศ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1, 2552, หน้า 1) จากข้อมูลดังกล่าวซึ่งสื่อถึงคุณภาพของนักเรียนไทยที่ยังคงอ่อนด้อยในด้านการคิดอยู่ซึ่งผลการทดสอบนี้แสดงให้เห็นว่า ปัญหาที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย คือ การสอนวิชาหลักภาษาไทย ขาดการนำเอาเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนยังยึดการสอนโดยครูเป็นผู้ให้ความรู้แต่เพียงฝ่ายเดียว การสอนเน้นการบอกเล่า บรรยาย การท่องจำ ครูให้ความสำคัญแก่นักเรียนน้อยมาก มาสนใจความต้องการของผู้เรียน โดยเฉพาะในเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องวรรณยุกต์และการผันอักษรซึ่งเป็นเนื้อหาที่ยากก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย และยากต่อการเข้าใจ ดังนั้นจึงกลายเป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งเป็นเหตุทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูไม่สัมฤทธิ์ผล ส่งผลการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ (ชาญชัย ยมดิษฐ์, 2532, หน้า 35-37) ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงนำโปรแกรมการสอน ซึ่งโปรแกรม

การสอน เพื่อมุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนโดยทั่วไปหรือผู้เรียนที่มีคุณลักษณะพิเศษ เช่น เด็กที่มีความสามารถพิเศษ เด็กพิการ เด็กที่มีผลการเรียนต่ำ ให้ผู้เรียนนั้นได้รับการพัฒนาไปตามจุดมุ่งหมาย หรือลักษณะของโปรแกรมที่วางไว้ เช่น การพัฒนาโปรแกรมการศึกษา โปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษโปรแกรม การพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) โปรแกรมการพัฒนาการศึกษาทางอาชีพ โปรแกรมการเตรียมความพร้อมทางอาชีพ โปรแกรมการสอนตามแนวคิดของราชส์ ฮาร์มิน แลฟไซมอน ที่มีต่อชั้น การให้เหตุผลเชิงจริยธรรม เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่รายละเอียดของโปรแกรมจะประกอบไปด้วยจุดมุ่งหมาย (เป้าหมาย) ลักษณะของโปรแกรมการคัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมโปรแกรมวิธีการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนและการประเมินผลโปรแกรม โปรแกรมการสอนมีส่วนประกอบ ลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์ในการวิจัยซึ่งได้สังเคราะห์มาจากงานวิจัยของ ปรภาศิริ รอดสมจิตร ได้ดังนี้ 1) ชื่อโปรแกรม 2) หลักการและเหตุผล 3) เป้าหมายของโปรแกรม 4) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 5) ลักษณะของโปรแกรม 6) เนื้อหา (กำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้) 7) วิธีสอน (แผนการจัด การเรียนรู้) 8) สื่อการเรียนการสอน 9) การประเมินผลการเรียนการสอน 10) การประเมินผลโปรแกรม

ในส่วนของการการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมนั้น พระสุรเชษฐ์ แสงเจริญ (2550, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความเมตตาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ผลการทดลองใช้โปรแกรม พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคุณธรรมจริยธรรมความเมตตาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 หลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคุณธรรมจริยธรรมความเมตตาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 หลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าคะแนนเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญ .01 และจากการศึกษางานวิจัยของ วราภรณ์ จันทรเรือง (2549, บทคัดย่อ) เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ผลการวิจัยสรุปว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าคะแนนเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเหตุผลและความจำเป็นต่างๆ ข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจและมีความคิดว่าทำอย่างไรถึงจะทำให้การจัดการเรียนการสอน มีการพัฒนาความรู้ให้แก่นักเรียนในโรงเรียนให้เป็นเรื่องที่สะดวกต่อการปฏิบัติทั้งรูปแบบการเรียนการสอน วิธีการสอน การประเมินผล ผู้วิจัยเห็นว่าโปรแกรมการสอนจะช่วยพัฒนาการคิดของนักเรียนได้ในระดับหนึ่ง จึงดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน

สำหรับนักเรียนและโปรแกรมดังกล่าวจะเป็นประโยชน์สำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

การเรียนการสอนด้วยโปรแกรมการสอน เป็นสื่อและวิธีสอนวิธีหนึ่งที่น่าจะเหมาะสมกับการสอนหลักเกณฑ์ทางภาษา เพราะให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ให้ตอบสนองตามความสามารถและความสนใจของแต่ละคน ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นที่ต้องคัดค้านหาวิธีสอนในส่วนที่เป็นเนื้อหาหลักเกณฑ์ทางภาษา ด้วยวิธีการที่นอกเหนือไปจากการสอนปกติในชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์ทางภาษาไทย ตลอดจนเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป เป็นการอนุรักษ์มรดกทางภาษา และยังมีประโยชน์ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น เป็นการเสริมแรงให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย ด้วยผู้วิจัยเห็นว่า การใช้นวัตกรรมทางการศึกษา คือ โปรแกรมนี้เป็นสื่อ และวิธีสอนวิธีหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับการเรียนการสอนที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นแนวทางหรือเหตุผลให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ได้ตัดสินใจเลือกสร้างสื่อการสอนที่เหมาะสมในด้านเนื้อหาและตัวผู้เรียนสำหรับวิชาภาษาไทย และวิชาอื่นๆ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโปรแกรมการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเข้าร่วมโปรแกรมกับหลังเข้าร่วมโปรแกรม
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างหลังเข้าร่วมโปรแกรมกับเกณฑ์การประเมินหลังเข้าร่วมโปรแกรม
4. เพื่อศึกษาเจตคติต่อโปรแกรมการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. ได้โปรแกรมการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษรดีขึ้น หลังเข้าร่วมโปรแกรมการสอน

3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน นำไปบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นอื่นๆ

4. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน หรือผู้สนใจการสร้างโปรแกรมการสอนในเรื่องอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสามารถวิทย” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวน 240 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปลาม้า “สูงสามารถวิทย” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลากห้องเรียนได้ 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ โปรแกรมการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิด การอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการคิดการอ่าน

2.2.2 เจตคติต่อโปรแกรมการสอน

3. เนื้อหา

โปรแกรมการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์ และการผันอักษร ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ในคาบเรียนปกติ โดยใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ รวม 12 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

โปรแกรมการสอน หมายถึง รายละเอียดของแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียน การสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาไปตามจุดมุ่งหมาย เลือกกิจกรรมการเรียน การสอนให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และให้มีความสอดคล้องกับ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้ โปรแกรมจะประกอบด้วยชื่อโปรแกรม หลักการและเหตุผล เป้าหมายของโปรแกรม จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ลักษณะของโปรแกรม เนื้อหา วิธีสอน สื่อการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนการสอน และประเมินผลโปรแกรม

การพัฒนาโปรแกรมการสอน หมายถึง การสร้างโปรแกรมการสอน ซึ่งมีขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้ การกำหนดเป้าหมายของโปรแกรมการสอน การกำหนดลักษณะของโปรแกรมการสอน การคัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมโปรแกรม การจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมการสอน และการประเมินโปรแกรมการสอนหลังการดำเนินการตามขั้นตอนของโปรแกรมการสอนแล้วนำผลที่ได้จากการประเมินมาเป็นแนวในการปรับปรุงโปรแกรมการสอน เพื่อให้เป็นโปรแกรมที่สมบูรณ์สำหรับการนำไปใช้ต่อไป

ความสามารถในการคิดการอ่าน หมายถึง ความสามารถของสติปัญญาซึ่งผ่านกระบวนการเรียนรู้ การคิดและสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้จากการจัดกิจกรรมตามโปรแกรมการสอนที่พัฒนาขึ้นและสามารถวัดได้จากแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เจตคติต่อโปรแกรมการสอน หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อโปรแกรมการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร กับ การฝึกโปรแกรมและกิจกรรมในโปรแกรม

คะแนนเกณฑ์การประเมิน หมายถึง คะแนนที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น เพื่อประเมินการพัฒนาการสอน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเข้าร่วมโปรแกรมการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร โดยกำหนดให้คะแนนเกณฑ์ที่สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ทำแบบทดสอบเรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมน้อยละ 15

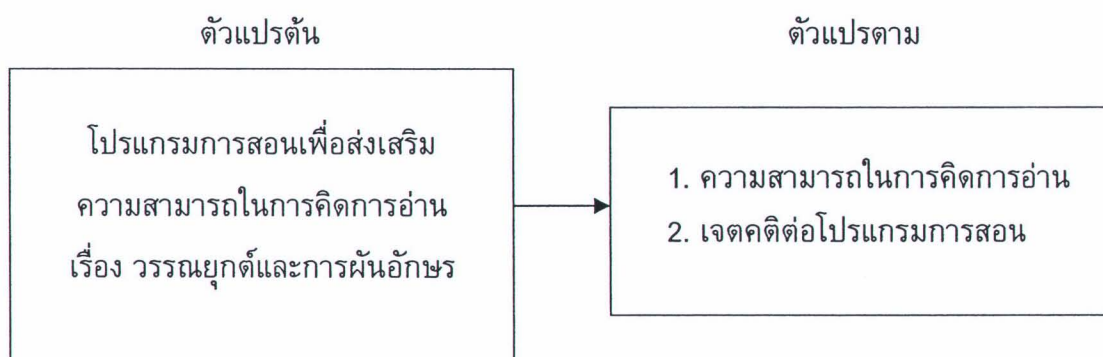
นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนบางปลาม้า “สูงสุมาลผดุงวิทย์” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

กรอบความคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองการพัฒนาโปรแกรมการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งได้แนวคิดจากทฤษฎี 4 ทฤษฎีของไทเลอร์ (Tyler), กาเย (Gagne) และไวโกตสกี (Vygotsky) ดังนี้ ทฤษฎีของไทเลอร์ (Tyler) ได้ทำการศึกษาให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความคิดเห็นและได้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน เนื้อหาที่เรียนเป็นการเพิ่มความสามารถทั้งหมดของผู้เรียนที่จะได้ใช้ประสบการณ์ได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน ประสบการณ์เรียนรู้จึงเป็นแบบแผนของปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์ที่แวดล้อม ทฤษฎีของกาเย (Gagne, 1985, pp.70-90) ที่ได้ทำการศึกษาระบบการเรียนรู้และจดจำของมนุษย์มีกระบวนการจัดทำข้อมูลในสมอง

เหตุการณ์ภายนอกร่างกายของมนุษย์มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมหรือการยับยั้งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายในได้ ความสามารถ 5 ประการ คือ ทักษะทางปัญญา ซึ่งประกอบด้วย การจำแนกแยกแยะ การสร้างความคิดรวบยอดการสร้างกฎ การสร้างกระบวนการ หรือกฎขั้นสูง ความสามารถด้านต่อไปนี้เป็น กลวิธีในการเรียนรู้ ภาษาหรือคำพูด ทักษะการเคลื่อนไหวเจตคติ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของไวทสกี (Vygotsky, 1978, pp.15-16) ในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งการเรียนรู้ต้องดำเนินการอยู่ในบริบทใดบริบทหนึ่ง กิจกรรมและงานทั้งหลายที่ใช้ในการเรียนรู้ ต้องเป็น สิ่งที่เป็นจริง ซึ่งในการพัฒนาโปรแกรมการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์ และการผันอักษร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีในด้านต่างๆ แล้ว เห็นว่า การพัฒนาโปรแกรมการสอนจะช่วยเพิ่มทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนได้มากขึ้น

เนื่องจากโปรแกรมการสอนที่พัฒนาขึ้นจะสามารถช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง โดยใช้โปรแกรมการสอนเป็นตัวกระตุ้น ซึ่งสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้ ภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม
2. ความสามารถในการคิดการอ่าน เรื่อง วรรณยุกต์และการผันอักษร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์การประเมินหลังเข้าร่วมโปรแกรม